

Prijatelji

Autor Administrator

Jednog dana, kad sam bio prva godina srednje škole,
vidio sam jednog deèka iz mog razreda kako ide kuæi.
Zvao se Kyle. Izgledalo je, da nosi kuæi sve knjige.

Pomislio sam: "Zašto bi tko nosio sve svoje knjige kuæi u petak?
Ovaj zaista mora biti štreber."

Sam sam imao lijepo isplaniran vikend

(tulumi i nogometna utakmica
s prijateljima sutra popodne),
zato sam samo slegnuo ramenima
i produžio dalje.

Hodajuæi, vidio sam da prema onom deèku
ide grupa djece. Potr èali su k njemu,
srušili mu knjige na tlo i podmetnuli mu nogu,
tako da je pao u blato. Njegove naoèale su odletjele
i video sam kako se zaustavljaju desetak stopa od njega.
Pogledao je prema gore i video sam mu tugu u oèima.

U srcu sam suojeæao s njim. Potrèao sam prema njemu,
i dok je puzeæi tražio svoje naoèale, ugledao sam
suzu u njegovim oèima. dodajuæi mu naoèale,
rekao sam: "oni djeèaci su budale. Zaista bi veæ morali odrasti."
Pogledao me i rekao: "Hej, hvala!"
na njegovom je licu bio velik osmjeh, jedan od onih
koji izražavaju iskrenu zahvalnost. pomogao sam mu
pokupiti knjige i upitao ga gdje živi.
Pokazalo se da živi blizu mene,
pa sam ga upitao, kako to da ga nisam prije viðao.
Rekao je, da je prije išao u privatne škole.

Prije se ne bih nikada družio s nekim,
tko je pohaðao privatnu školu. Cijeli put do kuæe
išli smo pješice i pomogao sam mu nositi dio knjiga.
Pokazalo se da je zanimljiv deèko.

Upitao sam ga bi li htio s mojim prijateljima

igrati nogomet. Rekao je da želi.

Družili smo se cijeli vikend, i što sam bolje

upoznavao Kyle-a, sve više mi se sviđao. Moji

prijatelji bili su istog mišljenja.

Došao je ponedjeljak jutro i tamo je opet bio

Kyle s ogromnom hrptom knjiga. Zaustavio

sam ga i rekao: "Ti æeš; zaista nabildati mišljenje

s tom hrptom knjiga, koje nosiš; svaki dan!"

Samo se nasmijao i dao mi

polovicu knjiga.

Kroz slijedeće èetiri godine Kyle i ja

postali smo najbolji prijatelji. Na zadnjoj

godini poèeli smo razmisljati o faksu.

Kyle se odluèio za Georgetown a ja za Duke.

Znao sam da æemo zauvijek biti prijatelji i da

kilometri nikad neæe biti problem.

on je htio postati lijeènik, a ja sam ciljao u

poslovne vode uz pomoæe nogometne stipendije.

Kyle je bio zadužen za oprostajni govor u

našem razredu. Cijelo vrijeme zezao sam ga da je

treber. Morao je pripremiti govor za maturu.

Radovao sam se što ja nisam morao iæi na binu i

govoriti. Na dan mature video sam Kyle-a. Izgledao je

fenomenalno. On je bio jedan od onih koji su zaista

pronašli sebe kroz srednju školu. Malo je mišiæima

popunio svoju figuru i vrlo je dobro izgledao u naoèalama.

Imao je više spojeva nego ja i cure su ga obožavale,

tako da sam ponekad bio ljubomoran.

Danas je bio jedan od onih dana. Vidio sam

kako je nervozan zbog svog govora.

Zato sam ga lupio po leðima i rekao:

"Hej, veliki èovjeèe, bit æeš odlièan!"

Pogledao me jednim od onih zahvalnih pogleda

i nasmijao se. "Hvala", rekao je.

Nakašlja se i poèeo govor. "Matura je vrijeme

da zahvalimo svima onima koji su nam pomagali

tijekom ovih teških godina. Svojim roditeljima, uèiteljima,

braæi, sestrama, možda treneru ... ali najviše svojim

prijateljima.. Ovdje sam, da vam kažem, da je biti nekome

prijatelj, najveæi dar koji toj osobi možete dati.

Isprièat æeu vam prièu."

Gledao sam u svog prijatelja u nevjerici, dok je on

prièao prièu o danu našeg prvog susreta.

Preko vikenda se namjeravao ubiti. Govorio je

o tome, kako si je ispraznio ormariæ, da poslije

njegova mama ne bi morala doæi i nositi kuæi

njegove stvari... Duboko me pogledao i uputio mi

mali smješak. "Hvala bogu, bio sam spašen. Moj

prijatelj spasio me od smrti."

Èuo sam uzdah, koji je putovao kroz masu,

dok je taj zgodni, popularni deèko prièao o svom

najgorem trenutku. Vidio sam njegovu majku i oca

kako me gledaju i smješe mi se onim istim
zahvalnim osmjehom.

Tek sam tada shvatio pravu dubinu svega toga.

Nikad ne potcjenjuj moéi svojih djela.

Jednom malom gestom možeš nekome
promijeniti život. Na bolje ili na gore.

Bog nas "daje" u naše živote, da na
neki naén utjeéemo jedni na druge.

Tražite Boga u drugima.

Izvor: Od è.s. Aureline